

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ ໒໓໐ /ລບ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 4.6.2012.

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 25 ກໍລະກົດ 2008;
- ອີງຕາມມະຕິກອງປະຊຸມລັດຖະບານປະຈຳເດືອນ ພຶດສະພາ 2012, ຄັ້ງວັນທີ 25 ພຶດສະພາ 2012;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເລກທີ 0752/ກປ ລົງວັນທີ 18 ພຶດສະພາ 2012.

ລັດຖະບານ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ການເຄື່ອນຍ້າຍຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບ ສັດ ເພື່ອກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນພະຍາດສັດ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ ທັງເປັນການປະກອບສ່ວນພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຂອງຊາດ ໃຫ້ມີຄວາມເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງ.

ມາດຕາ 2. ການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ

ການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງທາງດ້ານເອກະສານ ແລະ ການກວດກາດ້ານ

ສັດຕະວະແພດ ໃນການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຈາກສະຖານທີ່ ໜຶ່ງ ໄປຍັງອີກສະຖານທີ່ອື່ນ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ລະຫວ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສັດລ້ຽງທີ່ຕິດຕາມມານຳ ໝາຍເຖິງ ສັດທຸກປະເພດທີ່ຕິດຕາມມານຳເຈົ້າຂອງສັດ ຫລື ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງທາງດ້ານການຄ້າ;
2. ຜະລິດຕະພັນສັດທີ່ບໍ່ສາມາດບໍລິໂພກໄດ້ ໝາຍເຖິງ ທຸກພາກສ່ວນຂອງສັດ ຊຶ່ງນອກຈາກ ຊັ້ນ ທີ່ແຍກອອກມາຈາກໂຕສັດ ລວມທັງ ຊາກສັດເປັນໂຕ ເຊັ່ນ: ກະດູກ, ເຂົ້າ, ເລັບ, ຂົນ, ຂົນແກະ, ຂົນນົກ-ຂົນໄກ່ ຫລື ສິນສ່ວນອື່ນ;
3. ວັດຖຸກ່ຽວຂ້ອງກັບສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການຫຸ້ມຫໍ່, ຕັ້ງບັນຈຸ, ອຸປະກອນ ຫລື ເຄື່ອງມືອື່ນ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ;
4. ແນວພັນສັດ ໝາຍເຖິງ ສັດທີ່ມີສາຍພັນຈະແຈ້ງ ຊຶ່ງມີເປົ້າໝາຍນຳໃຊ້ເປັນພໍ່ແມ່ພັນ ສຳລັບ ການສືບພັນ, ການຜະລິດລູກສັດ ຫລື ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ;
5. ຜູ້ຂົນສົ່ງ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ ຫລື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫລື ຂົນສົ່ງສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສິນຄ້າ ກ່ຽວກັບສັດ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ລວມທັງນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຫລື ຂົນສົ່ງຜ່ານດິນແດນ ສປປ ລາວ;
6. ດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດສາກົນ ໝາຍເຖິງ ດ່ານນຳເຂົ້າ ຫລື ສົ່ງອອກສັດ, ຜະລິດຕະ ພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ດ່ານຊາຍແດນ ຕາມການກຳ ນົດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ;
7. ດ່ານກວດກາທ້ອງຖິ່ນ ໝາຍເຖິງ ດ່ານກວດກາທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ຊາຍແດນຂອງແຂວງ, ນະຄອນ ຫລື ຢູ່ເຂດນອກສຸດຂອງເຂດເຫລືອງ ຫລື ເຂດແດງ ຕາມການກຳນົດ ຂອງ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ;
8. ບັນຊີພະຍາດສັດ ໝາຍເຖິງ ລາຍການຂອງພະຍາດສັດ ທີ່ກຳນົດຂຶ້ນ ໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ;
9. ຊັ້ນ ໝາຍເຖິງ ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງສັດທີ່ສາມາດກິນໄດ້;
10. ເຂດກັກກັນສັດ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ກຳນົດຂຶ້ນໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ໃຫ້ເປັນບ່ອນກັກກັນສັດ ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາ, ເຝົ້າລະວັງ, ປິ່ນປົວ, ຮັກສາ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ;
11. ສະຖານນີກັກກັນສັດ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເປັນບ່ອນກັກກັນສັດຊົ່ວຄາວ ໂດຍແຍກສັດອອກໄວ້ຕ່າງຫາກ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ມີການພົວພັນກັບສັດອື່ນ ທັງທາງກົງ ຫລື ທາງອ້ອມ ຊຶ່ງມີກຳນົດເວລາ ໃນການຕິດຕາມກວດກາ, ເຝົ້າລະວັງ, ປິ່ນປົວ, ຮັກສາ ແລະ ວິໄຈ;

12. ເຂດແດງ ໝາຍເຖິງ ຂອບເຂດທີ່ມີການນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມພະຍາດສັດຢ່າງ ເຂັ້ມງວດ ເປັນຕົ້ນ ເຂດທີ່ມີການລະບາດຂອງພະຍາດສັດ, ບໍລິເວນທີ່ສົງໄສວ່າ ມີການປົນເປື້ອນ ດ້ວຍເຊື້ອພະຍາດ ຫລື ໄດ້ຮັບການຢືນຢັນວ່າ ພົບເຊື້ອພະຍາດລະບາດສັດໃດໜຶ່ງ ຈາກຫ້ອງວິໄຈພະຍາດສັດ;
13. ເຂດເຫລືອງ ໝາຍເຖິງ ຂອບເຂດອ້ອມຮອບເຂດແດງ ທີ່ກຳນົດຂຶ້ນເພື່ອປ້ອງກັນສຸຂະພາບ ຂອງສັດທີ່ຢູ່ໃກ້ເຂດແດງ ໂດຍນຳໃຊ້ມາດຕະການພື້ນຖານທາງດ້ານລະບາດວິທະຍາ;
14. ພາຫານະ ໝາຍເຖິງ ທຸກຮູບແບບ ແລະ ວິທີການຂອງການຂົນສົ່ງ ທັງທາງບົກ, ທາງນໍ້າ ແລະ ທາງອາກາດ;
15. ຢ່າປົນປົວສັດ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸໃດໜຶ່ງທີ່ນຳໃຊ້ໃນຈຳນວນ ຫລື ປະລິມານທີ່ແນ່ນອນຕໍ່ສັດ ເພື່ອທຳລາຍພະຍາດ ຫລື ເຮັດໃຫ້ຂະບວນການຂະຫຍາຍຂອງພະຍາດຫລຸດລົງ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຮ່າງກາຍສັດ ສາມາດຕ້ານທານຕໍ່ພະຍາດ ຫລື ກະຕຸ້ນໃຫ້ສັດມີການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ໃຫ້ຜົນຜະລິດຫລາຍຂຶ້ນ;
16. ຄວາມຈຳເປັນທາງດ້ານພາວະວິໄສໃດໜຶ່ງ ໝາຍເຖິງ ເຫດການໃດໜຶ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ ໄລຍະເວລາຂົນສົ່ງສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ແຕ່ວ່ານ ກວດກາສັດຕະວະແພດຂອງປະເທດຕົ້ນທາງ ຫາວ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດ ຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງເຫດການດັ່ງກ່າວນັ້ນ ບໍ່ຢູ່ໃນການຄວບຄຸມຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ;
17. ການເຄື່ອນຍ້າຍ ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດຈາກສະຖານທີ່ໜຶ່ງ ໄປຫາສະຖານທີ່ໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 4. ຫລັກການພື້ນຖານ ໃນການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າ ກ່ຽວກັບສັດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ຫລັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດມາດຕະການດ້ານສຸຂະພາບໄມ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:
 - ກ. ກຳນົດ ຫລື ນຳໃຊ້ມາດຕະການເທົ່າທີ່ຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ມາດຕະຖານ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ຄູ່ມືສຳລັບການປະຕິບັດສາກົນ ເພື່ອກັນສຸຂະພາບສັດ;
 - ຂ. ປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສ່ຽງນັ້ນ;
 - ຄ. ບໍ່ເຄັ່ງຄັດ ຫລື ເຂັ້ມງວດເກີນຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ບໍ່ເປັນການສ້າງອຸປະສັກທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕໍ່ການຄ້າ;
 - ງ. ບໍ່ຈຳແນກລະຫວ່າງຜະລິດຕະພັນ, ຜູ້ຜະລິດພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂຄືກັນ.
2. ຮັບຮູ້ຄວາມເທົ່າທຽມຂອງມາດຕະການດ້ານສຸຂະພາບໄມ ຂອງປະເທດສົ່ງອອກ ທີ່ສາມາດຢັ້ງຢືນໄດ້ວ່າ ມາດຕະການນັ້ນ ເທົ່າທຽມກັບມາດຕະການດ້ານສຸຂະພາບໄມ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫລື ສອດຄ່ອງກັບລະດັບ ຂອງມາດຕະການປ້ອງກັນທີ່ເໝາະສົມ ຂອງ ສປປ ລາວ;

3. ຮັບຮູ້ມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມຂອງຕ່າງປະເທດ ບົນພື້ນຖານການຕົກລົງຮ່ວມມືກັນ ຊຶ່ງມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບລະດັບການປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງຂອງ ສປປ ລາວ ກຳນົດ.

ມາດຕາ 5. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບສຳນັກງານ, ອົງການຂອງລັດ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ວິສາຫະກິດ, ກຸ່ມລ້ຽງສັດ, ສະມາຄົມລ້ຽງສັດ, ສະຫະກອນ, ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ພົວພັນກັບ ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ລະຫວ່າງປະເທດ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ ເປັນຜູ້ ກຳນົດບັນຊີສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 2

ການເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນປະເທດ

ມາດຕາ 6. ການຄວບຄຸມ ແລະ ການກວດກາ ການເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນປະເທດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ ແລະ ກວດກາການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ໃນກໍລະນີ ມີການລະບາດຂອງພະຍາດສັດ ໂດຍມີການກຳນົດຂອບເຂດການລະບາດຂອງພະຍາດສັດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ເຂດແດງ, ເຂດເຫລືອງ ແລະ ເຂດປອດພະຍາດ.

ມາດຕາ 7. ການຫ້າມເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນເຂດແດງ

ໃນກໍລະນີມີການປະກາດເປັນເຂດແດງ ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພະຍາດລະບາດສັດ ຊຶ່ງກຳລັງລະບາດ ເຂົ້າ ຫລື ອອກເຂດດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 8. ການຫ້າມເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນເຂດເຫລືອງ

ໃນກໍລະນີມີການປະກາດເປັນເຂດເຫລືອງ ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ເຄື່ອນຍ້າຍ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພະຍາດລະບາດສັດ ຊຶ່ງກຳລັງລະບາດ ເຂົ້າ ຫລື ອອກ ເຂດດັ່ງກ່າວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເປັນລາຍລັກອັກ ສອນ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 9. ການປະກອບເອກະສານຂໍເຄື່ອນຍ້າຍໃນເຂດເຫລືອງ

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ມີຈຸດປະສົງຢາກເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ໃຫ້ປະກອບເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບຄຳຮ້ອງ ຂໍອະນຸຍາດການເຄື່ອນຍ້າຍ;
2. ໃບທະບຽນພິມສັດ;

3. ໃບທະບຽນຟາມ ແລະ/ຫລື ໃບຢັ້ງຢືນກຳມະສິດ;
4. ແຜນລະອຽດ ໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການຂົນສົ່ງ;

ມາດຕາ 10. ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍເຄື່ອນຍ້າຍໃນເຂດເຫລືອງ

ພາຍຫລັງປະກອບເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ເທິງນີ້ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນ ສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຍື່ນເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າເຂດເຫລືອງ ຢູ່ໃນຂອບເຂດເມືອງ, ເທດສະບານ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ເມືອງ, ເທດສະບານ;
2. ຖ້າເຂດເຫລືອງ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຫລາຍກວ່າໜຶ່ງເມືອງ, ເທດສະບານ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດ ຂອງແຂວງ, ນະຄອນ ແມ່ນຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ແຂວງ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 11. ການກວດກາ ແລະ ອະນຸຍາດການເຄື່ອນຍ້າຍສັດພາຍໃນເຂດເຫລືອງ

ເມື່ອອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຮັບ ເອກະສານ ພ້ອມດ້ວຍຄຳຮ້ອງແລ້ວ ໃຫ້ສົ່ງພະນັກງານວິຊາການສັດຕະວະແພດ ໄປກວດກາ ຢູ່ສະຖານທີ່ຕົວຈິງ ພາຍໃນສອງວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບເອກະສານເປັນຕົ້ນໄປ.

ພະນັກງານວິຊາການສັດຕະວະແພດ ຕ້ອງກວດກາຕົວຈິງ ຕາມຫລັກວິຊາການສັດຕະ ວະແພດ ເທົ່າທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕາມກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າພົບເຫັນສັດປ່ວຍ ໃຫ້ປິ່ນປົວສັດ ພ້ອມທັງບັນທຶກລາຍລະອຽດ ຂອງຢາສັດຕະວະ ແພດ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການປິ່ນປົວ;
2. ຖ້າເຫັນວ່າ ສັດຍັງແຂງແຮງ ໃຫ້ສັກຢາກັນພະຍາດລະບາດສັດ ພ້ອມທັງອອກ ໃບຢັ້ງ ຢືນການສັກຢາກັນພະຍາດລະບາດສັດ ຫລື ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບສັດ ໃຫ້ແກ່ ເຈົ້າຂອງ ສັດ;
3. ກໍລະນີສົງໄສວ່າ ສັດຕິດເຊື້ອພະຍາດລະບາດສັດ ໃຫ້ແນະນຳເຈົ້າຂອງສັດ ຫລື ຜູ້ລ້ຽງ ສັດ ປະຕິບັດຕາມມາດຕະການໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ການແຍກປ່ຽວສັດ ໃນໄລຍະເວລາ ໃດໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ສັດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດ ຕາມບັນຊີພະຍາດສັດ ທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ ຫລື ພະຍາດອື່ນຂອງສັດ.

ພາຍຫລັງທີ່ແຍກປ່ຽວສັດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນແລ້ວ ແລະ ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ກໍມີຄວາມແນ່ໃຈວ່າ ສັດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດແລ້ວ ກໍໃຫ້ອອກ ໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້.

ຖ້າຍັງສົງເກດເຫັນວ່າ ສັດ ຍັງມີອາການຕິດເຊື້ອພະຍາດ ກໍໃຫ້ປິ່ນປົວ, ແຍກປ່ຽວ ຫລື ຂ້າທຳລາຍສັດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ພ້ອມທັງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍເຄື່ອນ ຍ້າຍຊາບທັນທີພາຍຫລັງທີ່ເຫັນວ່າສັດດັ່ງກ່າວ ຕິດເຊື້ອພະຍາດລະບາດສັດ. ພະນັກງານສັດຕະ ວະແພດ ອາດກຳນົດໃຫ້ນຳໃຊ້ສັດ ໃນຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງ ເທົ່ານັ້ນ.

ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ຕ້ອງລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນກ່ຽວກັບຜົນຂອງການກວດກາ ຢູ່ພາກສະໜາມຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການປະຕິບັດມາດຕະການໃດໜຶ່ງ. ໃນກໍລະນີພົບພະຍາດໃນບັນຊີພະຍາດສັດ ໃຫ້ພະນັກງານສັດຕະວະແພດລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຊາບ ພາຍໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ.

ມາດຕາ 12. ການກວດກາ ແລະ ອະນຸຍາດການເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນເຂດເຫລືອງ

ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ຕ້ອງກວດກາຕາມຫລັກວິຊາການສັດຕະວະແພດ ໂດຍອີງຕາມຜົນການກວດກາຢັ້ງຢືນ ຈາກຫ້ອງວິໄຈ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຕ່ລະກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍລະນີບໍ່ມີການປົນເປື້ອນຂອງເຊື້ອພະຍາດ ໃຫ້ອອກໃບອະນຸຍາດການເຄື່ອນຍ້າຍ ໃນວັນດຽວກັນ;
2. ກໍລະນີມີການປົນເປື້ອນດ້ວຍເຊື້ອພະຍາດ ໃຫ້ແນະນຳເຈົ້າຂອງຜະລິດຕະພັນສັດ ຫລື ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ປະຕິບັດມາດຕະການໃດໜຶ່ງ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ເປັນຕົ້ນ ໃຫ້ທຳລາຍຖີ່ມ ຫລື ໃຫ້ນຳໃຊ້ສຳລັບຈຸດປະສົງສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຕາມການແນະນຳຂອງສັດຕະວະແພດ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕ້ອງເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍ.

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍແລ້ວ ເຈົ້າຂອງສັດ ຫລື ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການແນະນຳ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ລວມທັງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຫ້າມຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍ.

ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເມືອງ, ເທດສະບານ, ແຂວງ ຫລື ນະຄອນປາຍທາງຊາບ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນຍ້າຍ ພ້ອມທັງລະບຸລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ປະຕິບັດຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການກວດກາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດລະບຽບ ຫລື ຄູ່ມືການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ.

ມາດຕາ 13. ການເຄື່ອນຍ້າຍທົ່ວໄປ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ໃນບໍລິເວນນອກເຂດແດງ ຫລື ເຂດເຫລືອງ ບົນພື້ນຖານການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນການວິເຄາະກ່ຽວກັບພະຍາດລະບາດສັດຈາກຫ້ອງວິໄຈ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ອອກຈາກບ້ານ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ແຂວງ, ນະຄອນ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນເຂດແດງ ຫລື ເຂດເຫລືອງ ຕ້ອງຜ່ານການກວດກາດ້ານສຸຂະພາບສັດ ຈາກໜ່ວຍລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດບ້ານ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 14. ການຂົນສົ່ງສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ

ຜູ້ຂົນສົ່ງສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ເຄື່ອນຍ້າຍເຂົ້າ ຫລື ອອກເຂດເຫລືອງ ທຸກຄັ້ງ ຕ້ອງນຳເອົາເອກະສານສຳລັບການເຄື່ອນຍ້າຍ ທີ່ ອອກໃຫ້ໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຕິດຕົວໄປພ້ອມ ໃນເວລາຂົນສົ່ງ ຊຶ່ງຕ້ອງສະເໜີເອກະສານດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ດ່ານກວດກາສັດ ຫລື ຕາມການຮ້ອງຂໍ ຂອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ແລະ ຜູ້ຂົນສົ່ງເອງ ກໍຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະການ ຫລື ລະບຽບການ ເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ສຳລັບການຂົນສົ່ງອອກຈາກບ້ານ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນ ເຂດເຫລືອງ ຕ້ອງຜ່ານການກວດກາ ດ້ານສຸຂະພາບສັດ ຈາກໜ່ວຍລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ ບ້ານ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດ ຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 15. ການໂຈະການເຄື່ອນຍ້າຍ ຫລື ການປ່ຽນເສັ້ນທາງເຄື່ອນຍ້າຍ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ສາມາດໂຈະການ ອະນຸຍາດການເຄື່ອນຍ້າຍ ຖ້າມີກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ລົງໄສວ່າ ເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດສັດ ຢູ່ເມືອງຕົ້ນທາງ ຫລື ເມືອງປາຍທາງ ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີພະຍາດສັດ;
2. ລົງໄສວ່າ ມີການຕິດເຊື້ອພະຍາດສັດ ໃນເວລາກວດກາຢູ່ດ່ານກວດກາສັດ ຫລື ສະຖານທີ່ໃດ ໜຶ່ງ ຕາມເສັ້ນທາງເຄື່ອນຍ້າຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີພະຍາດສັດ;
3. ລົງໄສວ່າ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍນັ້ນ ບໍ່ເໝາະສົມ ກັບຈຸດປະສົງທີ່ຈະ ນຳໄປໃຊ້ ໃນເວລາກວດກາຢູ່ດ່ານກວດກາສັດ ຫລື ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ຕາມເສັ້ນທາງການ ເຄື່ອນຍ້າຍ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ສາມາດປ່ຽນເສັ້ນທາງ ເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ໂດຍກຳນົດເສັ້ນທາງອື່ນ ຖ້າຫາກມີກໍລະນີລົງໄສວ່າ ເກີດການລະບາດ ຂອງ ພະຍາດສັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີພະຍາດສັດ ຢູ່ຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຈະເຄື່ອນຍ້າຍ. ພະນັກ ງານສັດຕະວະແພດ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນຂອງການໂຈະ ຫລື ການປ່ຽນເສັ້ນທາງ ໃຫ້ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫລື ເຈົ້າຂອງສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຊາບທັນທີ.

ສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ ກ່ຽວກັບການໂຈະ ຫລື ການປ່ຽນເສັ້ນທາງເຄື່ອນຍ້າຍ ແມ່ນໃຫ້ເຈົ້າ ຂອງສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບທັງ ໝົດ.

ມາດຕາ 16. ການຍົກເລີກ ການອະນຸຍາດການເຄື່ອນຍ້າຍ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ສາມາດຍົກເລີກ ການອະນຸ ຍາດການເຄື່ອນຍ້າຍ ຖ້າມີກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ມີການຢັ້ງຢືນວ່າ ເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດສັດ ຢູ່ເມືອງຕົ້ນທາງ ຫລື ເມືອງປາຍທາງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີພະຍາດສັດ;

2. ມີການຢັ້ງຢືນວ່າ ຕິດເຊື້ອພະຍາດສັດ ໃນເວລາກວດກາຢູ່ດ່ານກວດກາສັດ ຫລື ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ຕາມເສັ້ນທາງເຄື່ອນຍ້າຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີພະຍາດສັດ;
3. ພົບວ່າ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍນັ້ນເສຍຄຸນນະພາບ, ບໍ່ເໝາະສົມ ກັບຈຸດປະສົງທີ່ຈະນຳໄປໃຊ້ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ທຳລາຍຖິ້ມ ໃນເວລາກວດກາຢູ່ດ່ານກວດກາສັດ ຫລື ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ຕາມເສັ້ນທາງການເຄື່ອນຍ້າຍ;
4. ມີການລະເມີດລະບຽບການເຄື່ອນຍ້າຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ຕ້ອງຍົກເລີກການອະນຸຍາດການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຂ້າງເທິງນີ້ ໂດຍແຈ້ງເຫດຜົນຂອງການຍົກເລີກ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫລື ເຈົ້າຂອງຊາບ ແລະ ແຈ້ງໄປຍັງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດຕົ້ນທາງ ເພື່ອລົບລ້າງການອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍດັ່ງກ່າວ.

ສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ ກ່ຽວກັບການຍົກເລີກການເຄື່ອນຍ້າຍ ແມ່ນໃຫ້ເຈົ້າຂອງສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບທັງໝົດ.

ມາດຕາ 17. ພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງ ຫລື ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍ

ເຈົ້າຂອງ ຫລື ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ມີພັນທະດັ່ງນີ້:

1. ໃນເວລາເຄື່ອນຍ້າຍນັ້ນ ເຈົ້າຂອງ ຫລື ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫາກສົງໄສວ່າ ສັດທີ່ກຳລັງເຄື່ອນຍ້າຍ ສະແດງອາການພາຍນອກ ຂອງພະຍາດສັດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດຕົ້ນທາງ ທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດການເຄື່ອນຍ້າຍຊາບທັນທີ ແລະ ໃຫ້ຢຸດການເຄື່ອນຍ້າຍ ຈົນກວ່າພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ມາກວດກາສັດທີ່ສົງໄສດັ່ງກ່າວ.
2. ຈ່າຍຄ່າບໍລິການດ້ານເຕັກນິກຕ່າງໆ ທີ່ກຳນົດໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ;
3. ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ, ລະບຽບການ ແລະ ຄຳແນະນຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້;
4. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 3

ການນຳເຂົ້າ

ມາດຕາ 18. ເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າ

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງນຳເຂົ້າ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ມາໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ;

2. ມີໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບສັດ ຫລື ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບໄມຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍ ອົງການ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງປະເທດຕົ້ນທາງ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າ ຂອງ ສປປ ລາວ;
3. ມີເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການກຳນົດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ໃນກໍລະນີນຳເຂົ້າ ເພື່ອລ້ຽງເປັນແນວພັນ;
4. ນຳເຂົ້າສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕາມດ່ານນຳເຂົ້າທີ່ກຳນົດໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ;
5. ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດນີ້.

ໃນກໍລະນີຜູ້ນຳເຂົ້າໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດນຳເຂົ້າແລ້ວກໍຕາມ ແຕ່ຫາກມີຜົນຂອງການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ ໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ທີ່ຢັ້ງຢືນວ່າ ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະນຳເອົາເຊື້ອພະຍາດເຂົ້າມາແຜ່ລາມ ຫລື ນຳເອົາທາດເບື້ອເຂົ້າມາແຜ່ກະຈາຍ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ແລະ ກໍຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ກ່ຽວກັບການຫ້າມນັ້ນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳເຂົ້າຊາບ.

ຫ້າມຜູ້ນຳເຂົ້າ ນຳເຂົ້າປະເພດສັດ ທີ່ນອນຢູ່ໃນບັນຊີຫວງຫ້າມ ຊຶ່ງກຳນົດໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ໃນກໍລະນີມີການລະບາດຂອງພະຍາດສັດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 19. ການກຳນົດລະບຽບການນຳເຂົ້າ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ກຳນົດລະບຽບການສະເພາະ ສຳລັບການນຳເຂົ້າບິນພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ມາດຕະຖານຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ;
2. ຜົນຂອງການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ໂດຍມີການກວດກາ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ທັນກັບສະພາບການໃນແຕ່ລະໄລຍະ ພ້ອມທັງເຜີຍແຜ່ໃຫ້ສາທາລະນະຊືນຊາບ;
3. ບໍ່ກຳນົດເງື່ອນໄຂຫ້າມນຳເຂົ້າ ສຳລັບພະຍາດທີ່ເຄີຍມີການລະບາດຢູ່ພາຍໃນປະເທດແລ້ວ ແລະ ໃນເວລານຳເຂົ້ານັ້ນ ກໍຍັງບໍ່ທັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານຄວບຄຸມພະຍາດດັ່ງກ່າວ ຢ່າງເປັນທາງການ.

ມາດຕາ 20. ບັນຊີລາຍຊື່ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຕ້ອງກຳນົດບັນຊີລາຍຊື່ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີໃບຢັ້ງຢືນດ້ານສັດຕະວະແພດ ທີ່ອອກໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ຂອງປະເທດຕົ້ນທາງ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ເຜີຍແຜ່ບັນຊີ ດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແກ່ສາທາລະນະຊືນຊາບ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

ມາດຕາ 21. ການຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ນຳເຂົ້າສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ມາໃນ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ດ່ານກວດກາສັດຕະວະ ແພດ ບ່ອນທີ່ຈະນຳເຂົ້າ ຢ່າງໜ້ອຍ ສິບຫ້າວັນ ກ່ອນວັນນຳເຂົ້າຕົວຈິງ ໂດຍນຳໃຊ້ແບບພິມ ຄຳຮ້ອງຂໍນຳເຂົ້າ ພ້ອມທັງປະກອບເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງດຳລັດ ສະບັບນີ້ ແລະ ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທາງດ້ານສັດຕະວະແພດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງນຳເຂົ້າສັດ ເພື່ອເປັນແນວພັນ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ ຢ່າງໜ້ອຍ ສິບຫ້າວັນ ກ່ອນວັນນຳເຂົ້າຕົວຈິງ ພ້ອມທັງປະກອບເອກະສານ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ລະອຽດ ດັ່ງນີ້:

1. ວັນທີນຳເຂົ້າ;
2. ດ່ານນຳເຂົ້າ;
3. ປະເພດສັດ ພ້ອມທັງຈຳນວນລະອຽດ;
4. ພາຫານທີ່ໃຊ້ຂົນສົ່ງ;
5. ສະຖານທີ່ປາຍທາງ;
6. ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບການເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ຂົນສົ່ງ;
7. ຂໍ້ມູນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 22. ການກວດກາເອກະສານ ແລະ ການອະນຸຍາດ

ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ຫລື ເອກະສານ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າແລ້ວ ໃຫ້ຫົວໜ້າດ່ານກວດກາ ສັດຕະວະແພດ ບ່ອນທີ່ນຳເຂົ້າສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ພິຈາລະນາອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ຫລື ບໍ່ໃຫ້ນຳເຂົ້າ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ນຳເຂົ້າສັດ ເພື່ອເປັນແນວພັນ ໃນກໍລະນີອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ;
2. ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ທີ່ນຳເຂົ້າ ເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນ ນອກຈາກເຮັດເປັນແນວພັນ ໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນຄວາມ ສ່ຽງ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ;
3. ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ໃນກໍລະນີມີຄວາມສ່ຽງ ທີ່ຈະນຳເອົາເຊື້ອພະຍາດເຂົ້າມາແຜ່ລາມ ຫລື ນຳເອົາທາດເບື້ອ ເຂົ້າມາແຜ່ກະຈາຍຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ພ້ອມທັງແຈ້ງເຫດຜົນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ ຂໍນຳເຂົ້າຊາບ ຢ່າງຊັບໃຫ້ກາຍ ສິບຫ້າວັນ;

ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ຫລື ເອກະສານກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າແລ້ວ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດຂັ້ນສູນກາງ ພິຈາລະນາອະນຸຍາດ ໃຫ້ນຳເຂົ້າ ຫລື ບໍ່ໃຫ້ນຳເຂົ້າ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ. ກໍລະນີອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າສັດ ເພື່ອເປັນແນວພັນ ແມ່ນໃຫ້

ອອກໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ຫລື ຖ້າຫາກບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ແມ່ນໃຫ້ແຈ້ງເຫດຜົນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍຊາບ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບເອກະສານຄຳຮ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຕ້ອງເກັບຮັກສາເອກະສານຄຳຮ້ອງຂໍນຳເຂົ້າ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄວ້ ໃນກຳນົດເວລາຫ້າປີ.

ມາດຕາ 23. ການໂຈະການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ອາດໂຈະການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ໄວ້ຊົ່ວຄາວ ໃນເວລາເກີດມີການລະບາດຂອງພະຍາດສັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີພະຍາດສັດ ຢູ່ປະເທດທີ່ສົ່ງອອກ ແລະ ພະຍາດດັ່ງກ່າວ ກໍບໍ່ໄດ້ລະບາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດດັ່ງກ່າວ ຈະນຳຄວາມສ່ຽງທີ່ພາໃຫ້ເກີດພະຍາດລະບາດສັດໃດໜຶ່ງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ສັງຍົກເລີກການໂຈະການນຳເຂົ້າ ເມື່ອເຫັນວ່າ ປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ໄດ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ ກ່ຽວກັບແຜນການຄວບຄຸມພະຍາດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດເປັນທີ່ໜ້າພໍໃຈແລ້ວ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ຂອງປະເທດທີ່ສົ່ງອອກ ແລະ ອົງການພະຍຸສັດສາກົນຊາບ ກ່ຽວກັບການໂຈະ ຫລື ສັງຍົກເລີກການໂຈະດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 24. ຂັ້ນຕອນການນຳເຂົ້າ

ການນຳເຂົ້າສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ນຳເຂົ້າ ຢືນໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ, ໃບຢັ້ງຢືນດ້ານສັດຕະວະແພດ ຂອງປະເທດຕົ້ນທາງ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ຕໍ່ພະນັກງານສັດຕະວະແພດປະຈຳດ່ານທີ່ຈະນຳເຂົ້າ ລ່ວງໜ້າ ຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງວັນ ກ່ອນການນຳເຂົ້າຕົວຈິງ;
2. ຜູ້ນຳເຂົ້າ ແຈ້ງເອກະສານກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າຕົວຈິງ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ປະຈຳດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດ ໃນເວລາສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດມາເຖິງ;
3. ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ປະຈຳດ່ານກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ດຳເນີນການກວດກາທາງດ້ານສັດຕະວະແພດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນມາດຕາ 46 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;
4. ຫົວໜ້າດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດ ແຈ້ງຜົນຂອງການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ, ການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການກັກກັນສັດໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າຊາບ.

ໃນກໍລະນີເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດປະຈຳດ່ານ ຫາກສົງໄສວ່າ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕິດພະຍາດລະບາດສັດ ຫລື ມາຈາກຜູ້ສັດທີ່ມີພະຍາດສັດລະບາດ ຫລື ບໍ່ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບສັດ ຫລື ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບໄມ ໃນເວລາ

ນຳເຂົ້າ ຫລື ມີເອກະສານ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫລື ບໍ່ຖືກກັບເງື່ອນໄຂ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການ ລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ກຳນົດນັ້ນ ໃຫ້ດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດກັກໄວ້ ເພື່ອພິສູດ ທາງດ້ານວິຊາການໄດ້ ໃນກຳນົດເວລາ ບໍ່ເກີນຫົກສິບວັນ ສຳລັບການນຳເຂົ້າສັດທີ່ມີຊີວິດ ຫລື ໃນກຳນົດເວລາ ບໍ່ເກີນສິບວັນ ສຳລັບຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບ ສັດ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບການກັກ ເພື່ອກວດກາ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ນຳເຂົ້າ.

ຜູ້ນຳເຂົ້າ ອາດຖືກປັບໃໝ ຫລື ດຳເນີນຄະດີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫລື ໜັກ ໃນກໍລະນີມີການລະເມີດລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການນຳເຂົ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້.

ໃນກໍລະນີເຫັນວ່າ ການນຳເຂົ້າບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ພົບສັດຕາຍ, ສະແດງອາການ ຂອງພະ ຍາດລະບາດ ຫລື ພົບຜະລິດຕະພັນສັດ, ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ເສຍຄຸນ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ສັດຕະວະແພດປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 48 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະ ວະແພດ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ນຳເຂົ້າ ບໍ່ສາມາດຂົນສົ່ງສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າ ກ່ຽວກັບສັດ ອອກຈາກດ່ານກວດກາສັດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບວັນ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກ ງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ມີສິດທຳລາຍຖິ້ມ.

ມາດຕາ 25. ການກວດກາການນຳເຂົ້າ

ພະນັກງານສັດຕະວະແພດປະຈຳດ່ານ ຕ້ອງກວດກາການນຳເຂົ້າ ໃນໂມງລັດຖະການ ແລະ ຕ້ອງກວດກາ ໃຫ້ສຳເລັດກ່ອນການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ພະນັກງານສັດຕະວະແພດປະຈຳດ່ານ ຕ້ອງກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະ ນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ທີ່ນຳ ເຂົ້າ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ບໍ່ກົງກັບຂໍ້ມູນ ທີ່ໄດ້ແຈ້ງໄວ້ໃນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້ານັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ນຳ ເຂົ້າ ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າສະບັບໃໝ່ ຊຶ່ງໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດຜ່ານໄດ້;
2. ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ທີ່ນຳ ເຂົ້າ ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະນຳເອົາເຊື້ອພະຍາດເຂົ້າມາແຜ່ລາມ ຫລື ນຳເອົາທາດເບື້ອ ເຂົ້າມາ ແຜ່ກະຈາຍຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງກັກກັນ ແລະ ໃຫ້ຫົວໜ້າດ່ານ ກວດກາສັດຕະວະແພດ ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າໄດ້;
3. ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ອາດມີ ຄວາມສ່ຽງ ທີ່ຈະນຳເອົາເຊື້ອພະຍາດເຂົ້າມາແຜ່ລາມ ຫລື ນຳເອົາທາດເບື້ອ ເຂົ້າມາແຜ່ກະ ຈາຍຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຫລື ເອກະສານ ທີ່ໄດ້ແຈ້ງກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ ແລະ ຂົນສົ່ງ ນັ້ນ ບໍ່ຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ ໃຫ້ຫົວໜ້າດ່ານກວດ

ກາສັດຕະວະແພດ ໂຈະການນຳເຂົ້າ ພ້ອມທັງແຈ້ງເຫດຜົນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ນຳເຂົ້າຊາບ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະການໃດໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍມາດຕະການ ດັ່ງນີ້:

- ເກັບຕົວຢ່າງ ເພື່ອນຳໄປວິໄຈ;
- ສົ່ງໃຫ້ນຳສັດໄປໄວ້ ຢູ່ສະຖານທີ່ກັກກັນ ຫລື ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ທາງການກຳນົດ ເພື່ອດຳເນີນການວິໄຈ ຫລື ຂ້າເຊື້ອ;
- ສົ່ງໃຫ້ນຳຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ໄປເກັບຮັກສາ ໄວ້ໃນສາງ ຫລື ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ທາງການກຳນົດ ເພື່ອດຳເນີນການວິໄຈ ຫລື ຂ້າເຊື້ອ;
- ສົ່ງສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດນັ້ນ ກັບຄືນປະເທດຕົ້ນທາງ;
- ສົ່ງໃຫ້ນຳເອົາສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ໄປທຳລາຍຖິ້ມ ໂດຍມີການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນການນຳໃຊ້ມາດຕະການໃດໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍມາດຕະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເທິງນີ້ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດປະຈຳດ່ານ ເຮັດບົດບັນທຶກ ແລະ ສົ່ງສຳເນົາເອກະສານ ກ່ຽວກັບເຫດຜົນທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ນັ້ນ ໄປຍັງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ໃນວັນດຽວກັນ.

ພະນັກງານສັດຕະວະແພດປະຈຳດ່ານ ສາມາດກວດກາການນຳເຂົ້າອກໂມງລັດຖະການໄດ້ ໃນເວລາມີການນຳເຂົ້າສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

- ຜະລິດຕະພັນສັດ ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ທີ່ເນົ່າເປື້ອຍໄວ;
- ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ທີ່ມີຈຳນວນ ຫລື ບໍລິ ມາດ ຫລວງຫລາຍ;
- ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງແຍກປ່ຽວສັດ ຫລື ກັກກັນສັດທັນທີ;
- ມີຄວາມຈຳເປັນທາງດ້ານພາວະວິໄສໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 26. ການກວດກາຫຼັງການນຳເຂົ້າ

ເມື່ອຜູ້ນຳເຂົ້າ ໄດ້ນຳສັດເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ໃນກຳນົດເວລາ ສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ນຳເຂົ້າຕົວຈິງ ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ສາມາດກວດກາ ຫລື ເຝົ້າລະວັງ ເພື່ອຕິດຕາມສຸຂະພາບຂອງສັດ.

ມາດຕາ 27. ການຍົກເລີກການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ມີສິດຍົກເລີກການອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ນຳເຂົ້າ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ແຈ້ງເຫດຜົນຂອງການຍົກເລີກເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳເຂົ້າຊາບ ຢ່າງຊັກ ບໍ່ເກີນສາມວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ຕົກລົງຍົກເລີກດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 28. ການຮ່ວມມື ແລະ ການປະສານສົມທົບ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ເມື່ອສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ມາເຖິງດ່ານໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແຈ້ງໃຫ້ພະນັກງານສັດຕະວະແພດປະຈຳດ່ານຊາບທັນທີ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີການກະທຳອື່ນ ຫລື ອະນຸຍາດໃຫ້ເອົາສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ເຂົ້າ ໂດຍບໍ່ມີການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ຂອງພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ຫລື ບໍ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີຈາກ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ.

ຜູ້ນຳເຂົ້າ, ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການໄປສະນີ, ຕົວແທນບໍລິສັດຂົນສົ່ງເອກະຊົນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ໃນເວລາສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ມາເຖິງ.

ມາດຕາ 29. ການແຈ້ງ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ນຳເຂົ້າສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຕ້ອງແຈ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັນທີ ໃນເວລາສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ມາເຖິງດ່ານ.

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໃຫ້ການບໍລິການໂດຍສານ ໂດຍເຮືອບິນ, ລົດເມ, ລົດໄຟ, ເຮືອ ແລະ ຮູບແບບການເດີນທາງອື່ນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານຊາບກ່ຽວກັບການແຈ້ງການນຳເຂົ້າສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 30. ການນຳເອົາສັດລ້ຽງຕິດຕາມຕົວເຂົ້າມານຳ

ບຸກຄົນໃດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງນຳເອົາ ສັດລ້ຽງຕິດຕາມຕົວຂອງຕົນເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າກ່ອນການນຳເຂົ້າຕົວຈິງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 21 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຫລື ຍື່ນໃນວັນທີ່ນຳເຂົ້າຕົວຈິງ.

ໝວດທີ 4 ການສົ່ງອອກ

ມາດຕາ 31. ການຂໍອະນຸຍາດສົ່ງອອກ

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ສົ່ງອອກສັດທີ່ບໍ່ແມ່ນແນວພັນ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຢູ່ດ່ານທີ່ຈະນໍາອອກ ຢ່າງໜ້ອຍ ສິບຫ້າວັນ ກ່ອນວັນທີ່ສົ່ງອອກຕົວຈິງ ໂດຍໃຊ້ແບບພິມຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດສົ່ງອອກ.

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ໃດທີ່ມີຈຸດປະສົງ ສົ່ງອອກສັດ ເພື່ອເປັນແນວພັນ ຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ໄປຍັງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດຂັ້ນສູນກາງ ຢ່າງໜ້ອຍ ສິບຫ້າວັນ ກ່ອນການສົ່ງອອກຕົວຈິງ ໂດຍນໍາໃຊ້ແບບພິມຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດສົ່ງອອກ.

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍກ່ຽວກັບການບໍລິການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຄ່າທຳນຽມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນເປັນພາລະຂອງຜູ້ສົ່ງອອກທັງໝົດ.

ມາດຕາ 32. ການຢັ້ງຢືນການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ

ເມື່ອໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດສົ່ງອອກ ໃຫ້ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ແລ້ວອອກໃບຢັ້ງຢືນການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າ ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຕິດເຊື້ອ ຫລື ປົນເປື້ອນເຊື້ອພະຍາດ ຫລື ທາດເບື້ອ. ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຕິດເຊື້ອ ຫລື ການປົນເປື້ອນເຊື້ອພະຍາດ ຫລື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງປະເທດທີ່ຈະນໍາເຂົ້ານັ້ນ ໃຫ້ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ໃຊ້ວິທີການໃດໜຶ່ງ ທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ຫລື ຈຳກັດຄວາມສ່ຽງ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ວິເຄາະ, ວິໄຈ, ສັກຢາກັນ ຫລື ອະນາໄມຂ້າເຊື້ອພະຍາດ;
2. ກວດກາ, ຮັບຮອງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການອອກໃບຢັ້ງຢືນການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ແລະ ໃຫ້ນໍາເອົາສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ໄປຮັກສາ ຫລື ເກັບມ້ຽນຢູ່ສະຖານທີ່ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ປອດໄພ ຈົນເຖິງວັນທີ່ສົ່ງອອກຕົວຈິງ;
3. ສັງເກດສັດ ໃນເວລາຂົນສົ່ງຈາກສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາ ໄປຫາຈຸດປ່ອຍອອກ;
4. ສົ່ງແຈ້ງການລ່ວງໜ້າເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໄປຍັງປະເທດທີ່ຈະນໍາເຂົ້າ.

ສໍາລັບຂັ້ນຕອນການອອກໃບຢັ້ງຢືນການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ແມ່ນກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ຫລື ຄູ່ມືການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ.

ມາດຕາ 33. ການອອກໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກ

ເມື່ອໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງ, ໃບຢັ້ງຢືນການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ກ່ຽວກັບການຂົ່ວມູນຢາດສົ່ງອອກ ໃຫ້ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກ ພາຍໃນກຳນົດ ສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບເອກະສານຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 34. ຂັ້ນຕອນການກວດກາ ແລະ ການສົ່ງອອກ

ການສົ່ງອອກສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ສົ່ງອອກ ຢືນໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກ, ໃບຢັ້ງຢືນການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕໍ່ພະນັກງານສັດຕະວະແພດປະຈຳດ່ານທີ່ຈະສົ່ງອອກ ລ່ວງໜ້າຢ່າງ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງວັນ ກ່ອນການສົ່ງອອກຕົວຈິງ;
2. ຜູ້ສົ່ງອອກ ແຈ້ງເອກະສານກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກຕົວຈິງ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ປະຈຳດ່ານກວດກາ ສັດຕະວະແພດ ໃນເວລາ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບ ສັດ ມາເຖິງດ່ານ;
3. ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ປະຈຳດ່ານ ກວດກາເອກະສານ ແລະ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 46 ຂອງດຳລັດ ສະບັບນີ້;
4. ຫົວໜ້າດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດ ແຈ້ງຜົນຂອງການກວດກາ, ການອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງ ອອກ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ຜູ້ສົ່ງອອກຊາບ.

ໃນເວລາກວດກາເອກະສານ ແລະ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າ ກ່ຽວກັບສັດ ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຂອງປະ ເທດນຳເຂົ້າ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ຜູ້ສົ່ງອອກ ຕ້ອງສົ່ງສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນ ສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ອອກພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເຈັດວັນນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 35. ການນຳເອົາສັດລ້ຽງຕິດຕາມຕົວໄປນຳ

ບຸກຄົນໃດ ມີຈຸດປະສົງ ນຳເອົາສັດລ້ຽງຕິດຕາມຕົວຂອງຕົນ ອອກ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຢືນ ແບບພິມຄຳຮ້ອງຂົ່ວມູນຢາດ ໄປຍັງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະ ແພດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 21 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ພ້ອມທັງປະຕິບັດຕາມຄຳແນະ ນຳ ຂອງພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ຈ່າຍຄ່າບໍລິການດ້ານເຕັກນິກ, ຄ່າທຳນຽມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 5

ການຂົນສົ່ງຜ່ານ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ

ມາດຕາ 36. ການອະນຸຍາດຂົນສົ່ງຜ່ານ

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂົນສົ່ງຜ່ານ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕ້ອງຍື່ນໃບຄໍາຮ້ອງຂໍຂົນສົ່ງຜ່ານ, ໄປຍັງຢືນສຸຂະພາບສັດ ຫລື ໄປຍັງຢືນສຸຂະພາບໄມ ທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍອົງການ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງປະເທດຕົ້ນທາງ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ໄປຍັງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ ຫລື ດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດຂາເຂົ້າ ແລະ ເສຍຄ່າບໍລິການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຄ່າທຳນຽມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນການຂົນສົ່ງຜ່ານດິນແດນ ສປປ ລາວ ໄປຍັງປະເທດທີ່ສາມນັ້ນ ໃຫ້ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ປະຈຳດ່ານ ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເອກະສານ ແລະ ກວດກາສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ແລ້ວພິຈາລະນາ ຄົ້ນຄວ້າອະນຸຍາດ ຫລື ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂົນສົ່ງຜ່ານ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍລະນີເຫັນວ່າ ການຂົນສົ່ງສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການນຳເອົາເຊື້ອພະຍາດ ເຂົ້າມາແຜ່ລາມ ຫລື ລະບາດ ໃນ ສປປ ລາວ ຫລື ບໍ່ມີການປົນເປື້ອນທາດເບື້ອ ແລະ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ກໍໄດ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ແລ້ວ ໃຫ້ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດປະຈຳດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດຂາອອກ ອອກໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງຜ່ານ ແລະ ອອກອະນຸຍາດ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍຂົນສົ່ງຜ່ານດິນແດນ ສປປ ລາວ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ກ່ຽວກັບການຂົນສົ່ງຜ່ານ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ;
2. ກໍລະນີເຫັນວ່າ ມີພະຍາດສັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນບັນຊີພະຍາດສັດ ຂອງ ສປປ ລາວ, ປະເທດທີ່ຂົນສົ່ງຜ່ານແລະ ປະເທດຕົ້ນທາງ ຊຶ່ງເຊື້ອພະຍາດອາດຕິດແປດໃສ່ສັດ ແລະ ພະຍາດດັ່ງກ່າວ ກໍບໍ່ເຄີຍເກີດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ປະຈຳດ່ານພິຈາລະນາຄົ້ນຄວ້າອະນຸຍາດ ຫລື ປະຕິເສດການຂໍອະນຸຍາດຂົນສົ່ງຜ່ານ ດັ່ງກ່າວ.
3. ຫົວໜ້າດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດຂາອອກ ອາດດັດແກ້, ໂຈະ ຫລື ຍົກເລີກການອອກໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງຜ່ານ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າ ການຂົນສົ່ງຜ່ານນັ້ນ ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການນຳເອົາເຊື້ອພະຍາດ ເຂົ້າມາແຜ່ລາມ ຫລື ລະບາດ ຫລື ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປົນເປື້ອນທາດເບື້ອ ໃນ ສປປ ລາວ ແລ້ວໃຫ້ລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການ

ລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍມີການຊີ້ແຈງເຫດຜົນຂອງການດັດແກ້, ໂຈະ ຫລື ຍົກເລີກດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 37. ຂັ້ນຕອນ ແລະ ລະບຽບການອະນຸຍາດຂົນສົ່ງຜ່ານ

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຂົນສົ່ງຜ່ານ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕ້ອງຍື່ນໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງຜ່ານ, ໃບຢັ້ງຢືນການກວດກາດ້ານ ສັດຕະວະແພດ ຫລື ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບໄມ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ຢູ່ດ່ານກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດຂາເຂົ້າ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດປະຈຳດ່ານຂາເຂົ້າ ຕ້ອງກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງເອກະສານ ແລະ ກວດກາ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີ ທີ່ພາຫານະຂົນສົ່ງ ຫລື ວັດຖຸຫຸ້ມຫໍ່ ຫາກຖືກປິດດ້ວຍການໜີບກົວ ຫລື ມີການປ້ອງກັນການໄຂ ວັດຖຸຫຸ້ມຫໍ່ ດ້ວຍວິທີການອື່ນ ແມ່ນໃຫ້ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເອກະສານເທົ່ານັ້ນ.

ຜູ້ຂົນສົ່ງ, ເຈົ້າຂອງ ຫລື ບຸກຄົນທີ່ຮັບຜິດຊອບການຂົນສົ່ງຜ່ານ ຕ້ອງຍື່ນເອກະສານທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດປະຈຳດ່ານຂາອອກ ເພື່ອກວດກາ ແລະ ຢັ້ງຢືນການຂົນສົ່ງຜ່ານ ດິນແດນ ສປປ ລາວ ແລະ ໃຫ້ທົວໜ້າດ່ານສັດຕະວະແພດຂາອອກ ສົ່ງສຳເນົາເອກະສານກ່ຽວ ກັບການຂົນສົ່ງຜ່ານ ແລະ ການຢັ້ງຢືນການຂົນສົ່ງຜ່ານ ຈຳນວນ ໜຶ່ງສະບັບ ໄປໃຫ້ດ່ານກວດ ກາດ້ານສັດຕະວະແພດຂາເຂົ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານກ່ຽວກັບການຂົນສົ່ງຜ່ານນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດປະຈຳດ່ານຂາເຂົ້າ ຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບສຳເນົາເອກະສານ ດັ່ງກ່າວນັ້ນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເຈັດວັນ ໃຫ້ສົ່ງແຈ້ງການເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໄປຍັງດ່ານ ກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດຂາອອກ ພ້ອມທັງລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຕໍ່ອົງການ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍຜ່ານອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ແຂວງ, ນະຄອນ.

ຜູ້ຂົນສົ່ງ, ເຈົ້າຂອງ ຫລື ບຸກຄົນທີ່ຮັບຜິດຊອບການຂົນສົ່ງຜ່ານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບ ການ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ພ້ອມທັງປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ແລະ ຂົນສົ່ງຜ່ານ ຕາມເສັ້ນທາງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນໃບອະນຸຍາດ ຂົນສົ່ງຜ່ານ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບ ການສະເພາະ ສຳລັບການຂົນສົ່ງຜ່ານທາງບົກ, ທາງນ້ຳ ແລະ ທາງອາກາດ.

ໝວດທີ 6

ລະບຽບການຂົນສົ່ງ ແລະ ລະບຽບການເຄື່ອນຍ້າຍ

ມາດຕາ 38. ລະບຽບການຂົນສົ່ງ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ ກຳນົດລະ ບຽບສະເພາະກ່ຽວກັບການຂົນສົ່ງ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ

ຊຶ່ງຜູ້ຂົນສົ່ງ, ເຈົ້າຂອງ ຫລື ບຸກຄົນທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຂົນສົ່ງສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 39. ລະບຽບການເຄື່ອນຍ້າຍ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ ກຳນົດ ລະບຽບສະເພາະກ່ຽວກັບການເຄື່ອນຍ້າຍ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າ ກ່ຽວກັບສັດ ຊຶ່ງຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍ, ເຈົ້າຂອງ ຫລື ບຸກຄົນທີ່ຮັບຜິດຊອບການເຄື່ອນຍ້າຍ ສັດ, ຜະລິດ ຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ 7

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ

ມາດຕາ 40. ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງຊ່ວຍກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍແມ່ນ ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເປັນເສນາ ທິການ;
2. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນ ໂດຍແມ່ນ ຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເປັນເສນາທິການ;
3. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ ໂດຍແມ່ນ ໜ່ວຍງານລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເປັນເສນາທິການ;
4. ດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດສາກົນ;
5. ໜ່ວຍລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດບ້ານ.

ມາດຕາ 41. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງ ສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ຄຳແນະນຳທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ວິຊາການໃຫ້ແກ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນຕ່າງໆ;
2. ຮັບຜິດຊອບໃນການພັດທະນາມາດຕະຖານທາງດ້ານວິຊາການ, ນະໂຍບາຍ ຫລື ການ ຕັດສິນບັນຫາໃດໜຶ່ງທາງດ້ານວິຊາການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້;
3. ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນ ສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ;
4. ວິເຄາະ, ປະເມີນ ແລະ ຕີລາຄາຄວາມສ່ຽງ, ມາດຕະຖານດ້ານສຸຂາພາບ ຂອງຄູ່ຮ່ວມມື ທາງດ້ານການຄ້າ;
5. ຄຸ້ມຄອງດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດສາກົນ, ອອກໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ຂົນສົ່ງຜ່ານ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ;

6. ອອກໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບສັດ ສຳລັບການສົ່ງອອກສັດ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າສັດ ເພື່ອເປັນແນວພັນ;
7. ອອກໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບສັດທົ່ວໄປ ຫລື ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບໄມສັດ ເພື່ອການສົ່ງອອກ;
8. ຊັ້ນນຳ, ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນ, ຂັ້ນເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ດ່ານກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດສາກົນ ລວມທັງປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ;
9. ສ້າງຕັ້ງດ່ານສັດຕະວະແພດທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດຊົ່ວຄາວ ຢູ່ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ເປັນຕົ້ນ: ເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດລະບາດສັດໃດໜຶ່ງ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
10. ແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງ ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ປະຈຳດ່ານສັດຕະວະແພດສາກົນ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
11. ພັດທະນາລະບົບການຄຸ້ມຄອງການກວດກາສຸຂະພາບສັດ, ການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ແລະ ການກວດກາຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕາມຂັ້ນຕອນການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການຂົນສົ່ງ, ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ ແລະ ການຂົນສົ່ງຜ່ານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້;
12. ພັດທະນາລະບົບການຂຶ້ນທະບຽນພິມສັດ, ການສືບຄົ້ນຫາທີ່ມາ ຫລື ປະຫວັດຂອງສັດ ແລະ ພັດທະນາລະບົບການບັນທຶກຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບສັດ;
13. ປະສານສົມທົບ ກັບອົງການຈັດຕັ້ງທຸກຂັ້ນ ໃນການເຝົ້າລະວັງ ແລະ ການກວດກາການເຄື່ອນຍ້າຍ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ;
14. ອອກຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການກັກກັນສັດໃນສະຖານີກັກກັນສັດ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກອື່ນ;
15. ກວດກາ, ປັບປຸງມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍ ເພື່ອຮັບປະກັນການຄວບຄຸມພະຍາດສັດ;
16. ພັດທະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ, ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ;
17. ພົວພັນ ຮ່ວມມື ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອໃຫ້ການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບສັດ;
18. ປະສານສົມທົບ ກັບອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນຂັ້ນສູນກາງ ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ, ສຸຂະພາບຄົນ ແລະ ສັດ, ວຽກງານພາສີ, ການຄ້າ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
19. ປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ;
20. ຈັດງານກິດຈະກຳສັງຄົມຕ່າງໆ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ປູກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບວຽກງານ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ;

21.ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 42. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນ

ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະຖານ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ ທາງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ວາງອອກ ;
2. ອອກໃບອະນຸຍາດ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ລະຫວ່າງເມືອງ, ເທດສະບານ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ ຫລື ລະຫວ່າງແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຊ່ວຍຕິດຕາມການຂົນສົ່ງຜ່ານ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າ ກ່ຽວກັບສັດ ຕາມຂອບເຂດສິດຂອງຕົນ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ;
4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບການຂັ້ນທະບຽນພິມສັດ, ການສືບຄົ້ນຫາທີ່ມາ ຫລື ປະຫວັດຂອງ ສັດ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບການບັນທຶກຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບສັດ;
5. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນດຳລັດສະບັບນີ້;
6. ເຝົ້າລະວັງ, ຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບພະຍາດລະບາດສັດ ຕາມແຜນການເຝົ້າລະວັງ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ;
7. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະສານສົມທົບ ກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ເມືອງ, ເທດສະບານ ກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕາມຂອບເຂດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
8. ສ້າງລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ແຂວງ, ນະຄອນ ພ້ອມທັງເຜີຍແຜ່ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການດັ່ງກ່າວ;
9. ປະສານສົມທົບກັບອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນຂອງແຂວງ, ນະຄອນ ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ຂອງອາຫານ, ສຸຂະພາບຄົນ ແລະ ສັດ, ວຽກງານພາສີ, ການຄ້າ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
10. ປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນອື່ນຂັ້ນສູນກາງ ໃນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ;
11. ຈັດງານກົດຈະກຳສັງຄົມຕ່າງໆ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ປູກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບ ວຽກງານ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ;
12. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 43. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະຖານ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ ທາງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບ ສັດ ຕາມການຊີ້ນຳຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ແຂວງ, ນະຄອນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບການຂັ້ນທະບຽນພິມສັດ, ການສືບຄົ້ນຫາທີ່ມາ ຫລື ປະຫວັດຂອງ ສັດ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບການບັນທຶກຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບສັດ ຕາມຂອບເຂດຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ;
3. ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການຂົນສົ່ງ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດ ຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນ;
4. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການຂົນສົ່ງ ສັດ, ຜະລິດຕະ ພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຂອງໜ່ວຍລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນບ້ານ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ປະສານສົມທົບ ກັບອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ຂັ້ນເມືອງ, ເທດສະບານ ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ຂອງອາຫານ, ສຸຂະພາບຄົນ ແລະ ສັດ, ວຽກງານພາສີ, ການຄ້າ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
6. ຕິດຕໍ່ປະສານງານ ກັບອົງການຄຸ້ມຄອງຂັ້ນເມືອງ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ, ພາສີ, ການຄ້າ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສຸຂະພາບຄົນ;
7. ຈັດງານກິດຈະກຳສັງຄົມຕ່າງໆ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ;
8. ເຜີຍແຜ່ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການຂົນສົ່ງ ສັດ, ຜະລິດຕະ ພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງພະແນກກະສິ ກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນ;
9. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 44. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດສາກົນ

ດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດສາກົນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ/ຫລື ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວ ກັບສັດ ທີ່ຜ່ານດ່ານ;
2. ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຫລື ຂົນສົ່ງຜ່ານ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ຕາມຂອບເຂດສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດ ໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະຕ່າງໆ;

3. ເຜີຍແຜ່ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ພ້ອມທັງໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການດັ່ງກ່າວ;
4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 45. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງໜ່ວຍລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດບ້ານ

ໜ່ວຍລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດບ້ານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຍງານ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ໄປຍັງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
2. ເຝົ້າລະວັງ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບສະພາບການລະບາດ ຂອງພະຍາດສັດ ໄປຍັງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ;
3. ເຜີຍແຜ່ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ເພື່ອປູກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ຂົນສົ່ງ, ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍ, ເຈົ້າຂອງ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ຮັບຜິດຊອບ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ;
4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 8

ການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ແລະ ການຮ້ອງທຸກ

ມາດຕາ 46. ການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ

ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ແຕ່ລະຂັ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ, ປຶ້ມຄູ່ມື, ມາດຕະຖານ ການປະຕິບັດງານ ແລະ ການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາເອກະສານ;
2. ກວດກາດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ອາການຂອງສັດ;
3. ກວດກາດ້ານເຄມີ ຫຼື ຊີວະວິທະຍາ;
4. ກວດກາດ້ວຍວິທີການອື່ນ ຕາມເຕັກນິກທາງສັດຕະວະແພດ.

ໃນເວລາກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ແນະນຳ ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນໃນການກວດກາ ໂດຍອີງໃສ່ມາດຕະການໃນການກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນພະຍາດສັດ ພ້ອມທັງສະແດງບັດປະຈຳຕົວຂອງຕົນທຸກຄັ້ງ.

ມາດຕາ 47. ການລາຍງານ

ເມື່ອສຳເລັດການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດທຸກຄັ້ງ ໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດປະຈຳດ່ານ ກະກຽມບົດລາຍງານຜົນຂອງການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ

ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ, ປຶ້ມຄູ່ມື, ມາດຕະຖານການປະຕິບັດງານ ແລະ ການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນໃນການກວດກາ, ມາດຕະການທີ່ນຳໃຊ້ ແລະ ເຫດຜົນໃນການນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ.

ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງເຮັດເປັນ ສາມ ສະບັບ, ໃນນັ້ນ ໜຶ່ງສະບັບ ໃຫ້ພະນັກງານສັດຕະວະແພດ ເກັບຮັກສາໄວ້, ໜຶ່ງສະບັບ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ແລະ ອີກໜຶ່ງສະບັບສົ່ງໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ທີ່ຕົນສັງກັດຢູ່.

ມາດຕາ 48. ການຮ້ອງທຸກ

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດ ທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຜົນຂອງການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ, ການກະທຳ ຫລື ຜົນຂອງການພິຈາລະນາຄົ້ນຄ້ວາ ກ່ຽວກັບການກວດກາດ້ານສັດຕະວະແພດ ຫລື ການຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ຫລື ຂົນສົ່ງຜ່ານ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງທຸກຂອງຕົນ ໄປຍັງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດຂັ້ນຖັດໄປ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 9

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 49. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດທຸກຂັ້ນ ປະສານສົມທົບ ກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 50. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນດຳລັດ ສະບັບເລກທີ 207/ນຍ, ລົງວັນທີ 27 ກໍລະກົດ 2007 ວ່າດ້ວຍການກວດກາສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ ທີ່ນຳເຂົ້າ ແລະ ຂົນສົ່ງຜ່ານ ສປປ ລາວ.

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫລັງ ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ. ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະບານ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງສິງ ທຳມະວົງ